

מרוקנים את יתרות המטבע

בלונדון מגבירה את ריקון קופת האוצר ממטבע זר. נגיד „בנק ישראל“ משה זנבר השיג את הסכמת ממשלת ישראל לפיצוי המפקדים באנגליה ברמיה ותוך העלמת האמת, כפי שמגלה היום הזה כלכלי „יוס-יוס“. עתה יצטרך האוצר לשלם למפקדים באנגליה סכום של כ-40 מיליון דולר ישלם עתה האוצר להצלת הבנק של רוזנבוים, כדי להשיג את הסכמת הגרמנים לממן בסכום מקביל את הפסדי הבנק. נוסף לסכום זה, כל נכסי רוזנבוים בארץ, ה- מוערכים ביותר מ-20 מיליון דולר, יימכרו ויהתמרה תועבר לבית המשפט ב- שווייץ לכיסוי חובות הבנק.

גם נכסי רוזנבוים בישראל יימכרו כדי להחזיר 4 מיליון דולר חובות ל„בנק קונ-טיננטל“ בשווייץ.

כל הכספים חללו במטבע זר ויצאו מקופת האוצר לחו"ל ללא תמורה.

לואית יש להוסיף את בריחת חברת הענק הבריטית „יונילבר“ מישראל, ש- מכרה עתה את מפעל „בלור-בנד“ למפעלי „המשביר“ בניהולו של בנלימין ג'יבלי, ב-2 מיליון דולר לערך שיוצאו מישראל. נכון כי הקונה הוא משקיע זר, אבל הוא קונה בכסף שהשקיע מזמן בקונצרן „כור“, כך שלא ייכנס כסף חדש לארץ. חברת „פוקס“ רוצה למכור את קולנוע „תל-אביב“ במחיר של 1.2 מיליון דולר, ו- חברת „ליונס“ הבריטית מכרה את רשת „יומפי“ ויוצאת מישראל.

האם יש מישהו בצמרת האוצר הער לתופעה זו של בריחת הכסף מישראל?

מנכ"ל ג'יבלי
ההון הזר בורח

הסכמתה של ממשלת ישראל לשלם את הפסדי „בנק ארץ-ישראל בריטניה“

רוטשילד גבר על מישפחתו

ההודעה הלקונית בעתונות כי „בנק רוטשילד“, באמצעות חברת „קומפאני די נורד“, רכש כעשרה אחוזים ממניות ה- חברה של אדמונד רוטשילד, „קומפני פיננסייר“, היכתה בתדהמה את כל ה- מכיר מקרוב את היחסים בין אדמונד ו- אחיו. מאחרי הקלעים של עיסקה זו אירעה כניעה שקטה של המשפחה ה- אצילה, בעיקר הברונים אלי וגלי, ל- אדמונד, הכבשה השחורה.

הכניעה נגרמה בגלל הפסדי ענק של „בנק רוטשילד“ בעסקי מתכות, בעיקר באלומיניום, מול התקדמות מסחררת ב- עסקי אדמונד, בעיקר עסקי הבנקאים.

אדמונד הוא נכדו של מוריס רוט-שילד, העשיר מכל צאצאיו של מייסד השושלת מאיר אנש. מוריס הוא אבי סבם של ראשי „בנק רוטשילד“, הברונים אלן, אלי וגלי. אדמונד ירש אישית רכוש רב יותר מכל יתר בני הענף בצרפת. משך שנים היתה הסכמה שקטה כי הוא לא יעסוק בבנקאות בצרפת, ולכן הגביל עצמו לעסקי בנקים בשווייץ („בנק פריי ווה“) וישראל („בנק כללי“). קרוביו ב- צרפת התרכזו ב„בנק רוטשילד“ ובעסקי מתכות באמצעות „קומפני די נורד“, הפכו שליטי המתכת בצרפת.

אדמונד הפך בשנת 1971 את „קומ-פני פיננסייר“ לבנק, שגדל בצעדי ענק. לפני כחצי שנה רכש 15% מ- מניות בנק „וורן אי קורמוראל דה פארי“, בנק שרכשו 650 מיליון דולר בעוד רכוש „קומפני פיננסייר“ 60 מיליון דולר ורכוש „בנק רוטשילד“ מיליארד דולר. „בנק וורן“ הוא אחד הוותיקים והחזקים בבנקים בצרפת, ונשלט על-ידי

אדמונד דה-רוטשילד
המישפחה נכנעה

האצולה הפרוטסטנטית. אדמונד גם תיכנן לפתוח סיניפים ל„קומפני פיננסייר“ בעוד כמה חודשים ולהתחיל להכות את מש-פחתו בתחומה היא.

נוכח קשיי „בנק רוטשילד“ במתכות והתקדמות אדמונד נאלצו הקרובים ל- היכנע. „בנק רוטשילד“ רכש כעשרה אחו-זים ממניות „קומפני פיננסייר“, וכמות דומה רכש גם „בנק וורן“. אדמונד עצמו יעזור לעסקי בית רוטשילד, בעיקר ב- „קומפני די נורד“.

תיאור קליין

סגר את משרדו בישראל

עורך-הדין הפניסאי הידוע תיאור קליין סגר את משרדו בישראל. קליין ייצג בעבר בישראל את הברון אדמונד רוטשילד, וכן ייצג באירופה ואפריקה את עסקי יקותיאל פדרמן ואת „בנק לאומי“. קליין טוען כי סגר את המשרד מכיוון ששותפו הישראלי, עורך-הדין יורם טל, החליט להצטרף לקיבוץ ועבר כחבר לקיבוץ משגב עס.

נראה שזה קשור גם לעובדה שרוטשילד לקח כפרקליטו בישראל את אמנון גולדנברג. קליין הוא עורך-הדין של רוטשילד בצרפת.

עוד העלאה

במחירי הנייר

הפינים הודיעו כי מחירי הנייר הנוכ-חיים אינם מספקים אותם, ואם לא יעלו את המחירים לא יהיה להם כדאי לייצא נייר. זאת הודיע בהלסינקי קרל-כריסטיון רוזנבוים, סגן נשיא אר-גון יצואני הנייר בפינלנד.

רשמית לא נוקבים במספרים אבל ב- אופן לא רשמי הפינים אומרים כי העלאה של 5 עד 10 אחוזים תוספת תספק אותם. הסיבה העיקרית לדרישה בהם ירדת שווי הדולר והלירה שטרלינג בהם משלמים לפינים תמורת חנייר.

המטוסים מלאים -

המלונות לא

אם אתה רוצה להשיג מקום בטיסה לארצות-הברית, עליך להיות בעל כשרים או לחכות עד ספטמבר. מטוסי „אל-על“ וכן של החברות הזרות טסים מלאים עד אפס מקום בקו אמריקה-ישראל. קברניט בכיר של „אל-על“ סיפר כי היה השבוע שלוש פעמים בניו-יורק, וכי כל יום טסים לישראל שלושה ג'מבו ועוד שני 707. הווה אומר, קרוב ל-1500 נוסעים ליום ב„אל-על“ בלבד. לדבריו, התפוסה כבר מלאה בהזמנות עד אוקטובר כאשר רוב הנוסעים הם צעירים.

„אל-על“ עצמה מסבירה כי בדרך כלל בקיץ יש טיסות רבות לישראל. בחודש יוני היה גידול של 8% בתיירים לישראל לעומת יוני אשתקד.

בעוד המטוסים מלאים, בתי המלון לרוב לא מלאים. אמנם „הילטון“ תל-אביב דיווח על תפוסה מלאה, וגם מלון נות אחים בני ארבעה כוכבים כמו מלון „סיני“ מסרו על 75% תפוסה, אבל בדרך כלל בתי המלון לא מלאים.

החסבר לכך פשוט. מדי שנה גדל מספר הישראליים היוצאים הבא לביקור בארץ. לאלו יש היכן לישון בארץ ואינם זקוקים לבית מלון. כך מסתמן תהליך שאחוז גדול של התיירים יטסו ארצה אבל לא ישלמו עבור מלונות וארוחות.

מי מנהל את

מלון „גולן“

בעיקבות פירסום הפרוטוקול הרשמי של „החברה-לישראל“ במדור זה בשבוע ש- עבר אשר מסר על חילופי מנהלים במלון „גולן“, בטבריה, טרח הוודיע נציג המלון כי מנהלו של המלון הוא יהודה שור ואין אחר. שור אף ציין כי לא ידע כלל על התכנית של „החברה-לישראל“ להחליף מנהלים במלון, והביע פליאה על שלא טרח להודיע לו על כך, וכי קרא במדור זה על שילוב שחורי מונה מטעם „ה-חברה לישראל“ לניהול וביקורת חשבונות המלון כאשר עוזר לו אבנר פריץ.

ציוד חיוני במגירה

(המשך מעמוד 18)

אינו נתון לוויכוח — עקמומיות הקירות האלה ניתנת לראייה בעין. על רקע עובדה זו מחמיר שבעתיים מחדל מפקחי משרד-הביטחון. במקרה האמור אין זו התמצה חד-פעמית של השגחה על עבודת הבנייה, כאן ניתן לאתר את התקלה ב- בירור, מדויק, ועם זאת, מרם נעשה דבר כדי לברר את המחדל החמור ביסודיות, ולהעמיד את ה- אשם דדיו.

להפסיק

את אבני!

לפני שגרשה שבועות פנה בעל חברת בינוי ופיתוח בדרום לבג"ץ, ביקשו לאכוף על משרד-הביטחון את שיתופו במיכרזי-בנייה שונים.

טענת משרד-הביטחון, היתה שמאחר שבעליה של חברה זו נחקר לאחרונה על ידי המיטרה בקשר לחשדות אפשריים ב- דבר מתן שוחד לפקדי משרד-הביטחון, הרי די בחשדות אלה — אפילו לא הורשע העותר בדיון בחזקת חשוד בלבד — למנוע עד תום החקירה המיטרתית, מ- להשתתף במיכרזים המתפרסמים על-ידי משרד-הביטחון.

בית-המשפט העדיף, בשיבתו כבית-דין לצדק, קיבץ את טענות פרקליט משרד-הביטחון, ודחה את בקשת העותר. קביעה זו של בית-הדין הגבוה לצדק עומדת ב- סתירה לטיב היחסים המפוקפקים שבין משרד-הביטחון לבין אמנון אבני, בעל בית החרושת „א.ג.י.“

כזכור, נעצר אבני על-ידי המיטרה כחשוד בשיחוד קציני-צבא ופקדי משרד-הביטחון. שלושה מפקדי משרד-הביטחון וקציני-צבא אחד, הורו בקבלת שוחד מאבני בסכומים של עשרות-אלפי לירות.

לפני שבועיים שוחרר אבני ממעצרו, עד להגשת כתבי-אישום נגדו לבית-המשפט. זמן קצר לאחר שחרורו פנו אליו מספר קצינים מחיל-האוויר, כש- בפיהם תלויה קשה:

„מה הועיל כל הרעש שעשיתם, אם שום דבר לא השתנה? אבני יושב בבית, מסדר את כל הענייני נים שלו דרך המלפון, ומשתמש ב- אשתו כבנקר-שליחויות. הוא ממי-שך לעבוד כרגיל עבור מחלקת ציוד חיל-האוויר.“

עובדתית, כל עוד לא הורשע אבני בדיון, הוא בחזקת נכאי. בשעת מעצרו עסק בית-החרושת שלו בבניית מיספר פרויקטים חשובים עבור מחלקת-ציוד של חיל-האוויר. אין כל סיבה שמשרד-הביטחון יבטל את החוזים עם אבני, ויפגע באותם מיתך גים הנמצאים בתהליך בנייה, ואשר הם כה חשובים עבור חיל-האוויר. אולם בדיקה יסודית יותר של מערכת יחסיו המסופפת של אבני עם משרד-הביטחון מגלה, כי ה- תמונה אינה כה חלקה.

נוסף למיתקנים השונים הניבנים עבור משרד-הביטחון, יש לאבני חווה שגמי בסדר גודל של 800,000 לירות, לביצוע עבודות אחזקה ושיפוצים במיתקני חיל-האוויר.

החקירה המיטרתית קבעה, ברורות, כי עבודות אלו לא בוצעו על רמה נאותה. בתיקי חיל-האוויר מיכתבית-תלונה רבים של מפקדים, הקובעים כי זמן קצר לאחר השיפוצים נתגלו ליקויים במערכות ה- משופצות.

עד עצם ימים אלה ניצג אמנון אבני רק חזק קמן מתקציב העקבי דה השנתי המוענק לו. הפסקת עבודתו בנושא זה לא תפגע בחייו האווירי כלי. ניתן להחזיק את שרי-רותיו כשירות מבורות אחרות, א-מינות הרבה יותר.

דרישה זו מקבלת מישהת-תוקף, לאור החלטת בית-הדין הגבוה לצדק בעתירת חברת פינוי ופיתוח בדרום.

מיקרה דומה אירע לפני חצי שנה ב- ארצות-הברית. קבלן בשם רוי ג'ונס מ- קליולנד שבאוהיו, שהיה אחראי לעבור דות אחזקה ושיפוצים בבסיס-שריריון של צבא ארצות-הברית, נעצר לחקירה על-ידי המיטרה כחשוד במתן שוחד לקציני ה- בסיס, כתמורה להגשת רישומי שעות-עבודה מגופחים.

למרות שטוס חוייב בדיון, הופסק שירות חברתו של אותו קבלן לצבא עד תום ה- הליכים המיטרתיים נגדו.

זהו הנוהג בארצות-הברית. אך בארץ, למרות שמעקדיו של אבני החזיקו את הציבור, ושמעון פרס עצמו הגדירו כ„נבל שהשחית את פקדי משרד-הביטחון“, ממשיך